

Wie niet onder de dekens wil kruipen tijdens guur voorjaarsweer, kan een zonnige plaat opzetten. Veel albums uit Brazilië deze keer. En niet vanwege de Bossa Nova! De traditionele culturen van dit waanzinnig grote land krijgen langzamerhand een plek in het veelal Westerse popspectrum.

THE DEEP DIG

Various Artists

The Rough Guide to the Music of Sudan
(World Music/Smithsonian/Music & Words)

Soedan ligt op het sociaal-geografische kruispunt van Nigeria, Kenia, Egypte, Turkije en Syrië. Dit zorgt voor een onbekende, maar bijzonder pittige en zorgvuldige klankkleur waarvan je niet weet of het Arabisch of Afrikaans aandoet. Naast helden als Mohammed Wardi en Abdel Gadir Salim met hun orkesten vind je op deze cd traditionele opnames van Zar-percussie. Onder leiding van Sheikh al-Zar wordt die psychotherapeutische bezwende sessiemuziek voornamelijk door vrouwen beoefend. Er wordt gerookt en gedronken en de vrouwen mogen 'rebelse' fantasieën uitleven. Alledaagse regels worden dus overboord gesmeten. Heerlijk! Natuurlijk wordt dit nu als anti-islamitisch gezien (verrassing!). Leuk is ook de rap-track van Emmanuel Jal, ex-kindsoldaat. Goed nieuws uit Soedan, ondanks alles wat de *shinelling* media beweren.

Nitin Sawhney

Philtre
(V2)

De Brits-Aziatische Sawhney heeft niet veel meer te bewijzen en verdiept zich nu onder andere in rumba, *sleight* blues van eigen hand, Indiase Ghazals (devotionele liedjes) met Reena Bhardwaj en verfrijde zang van Tina Grace (waar hij ook eerder mee werkte). Sawhney is een producer die als geen ander een overtuigende vorm van *fusion* neerzet. Track 9 en 10 vormen een alleraardigst duo van een lieflijk openingsliedje gezongen door Marina Abad (Ojos De Brujo) gevolgd door de apotheose in een stoere doch vooral analogo aandoende vroekekraker van de hoogste orde, gevolgd door modderverve *Cajun* en *serenades*. Zelfs de meest verstokte sinusont-liefhebber zal vroeg of laat dit pareltje leren waarderen.

Amadou & Mariam

Dimanche à Bamako
(Rough Guide/World Circuit)

Stinkjaloers ben ik. Op Manu Chao, die met zijn *eight-track recorder* en gitaar naar Mali trok om in Bamako een album op te nemen met Amadou & Mariam, een blind echtpaar met drie kinderen dat al sinds 25 jaar samen muziek maakt. Mariam zingt al sinds haar zesde jaar op bruloften en is inmiddels in Europa doorgebroken nadat ze al sinds 1980 muziek uitbrechtte vanuit Abidjan, Ivoorkust. Daar waren er simpelweg meer mogelijkheden om aan de bak te komen. Amadou verdiende zijn sporen bij drie orkesten onder andere met het Nationaal Malines Orkest. Het is een droom om een album te maken waarin je je eigen impressies van een land met buitengewone relaxte en steevast trance-achtige *laidback* ritmes kan omlijsten? Chao heeft duidelijk zijn stempel gedrukt op dit album zonder dat het hoempomp wordt. Hij was in Mali vooral onder de indruk van het tempo waarin dit land leeft. 'Dimanche à Bamako' komt gewoon relaxt en svpervriendelijk over: heel gewoon, niet intellectueel, en vrij van buitenkant-image, vrolijk en reflectief op zijn tijd.

Marcello D2

A Procurada da Batida Perfeta (Looking for the Perfect Beat)
(MCA/BMG/Cosmo/Conax)

2Deus is een notoire blower die altijd twee trekes neemt (vroeger maakte hij deel uit van de groep Planet Hemp). Hij heeft nu blijkbaar wel de concentratie om solo op te treden met een compleet strijkorkest, batucaduband en achtergrondzangeressen erbij. 2Deus rapt als een bezetene in het Braziliaanse hypermuzikale Portugees - wat een smeuïge taal! Verder *grooved* dit album als een bezetene, mede door de combinaties met Samba en Batudacu. De nummers variëren van hiphop tot breakdance-achtige ritmes. Hij wordt op dit album bijgestaan door producer Mario Caldato (Beastie Boys), Shabazz The Disciple, Seu Jorge & Mixmaster Mike. De Braziliaanse hiphop staat nog beter op de kaart. Leve de globalisering. In juni is 2Deus te bezichtigen tijdens het Amsterdam Roots Festival, met volledige bezetting.

Fanfare Ciocharlia

Gili Garaboli
(Asphal/Tantra/Music & Words)

Wie mocht denken "hier hebben we de zoveelste zigeunerbrassband-ed" (zoals ondergetekende), komt bedrogen uit. Deze cd uit het Roemeense Zece Prajini stond al op tape voor de val van het communisme. De opname is strak en goed geproduceerd en het lijkt alsof je tussen de band in staat. Er staan bovendien bewerkingen van Duke Ellington's 'Caravan' en het James Bond-thema op. Dan is er ook nog het artwork van de hoer waardoor je helemaal in de stemming komt. Deze zigeuners beweren mede uitvinders van de jazz te zijn - al vroeg velen naar Amerika uit. In eerste instantie niet verwonderlijk want de rol van de Klezmermuziek in de vroege jaren 1920 in de USA werd bij het zoeken naar de jazz-oorsprong amper bekeken. Daarnaast zijn de zigeuners zo goed in het adapteren van andermans muziekcultuur - om te kunnen leven van muziek - dat je ze hierin gewoon niet zo verouwen. Met je ogen dicht lijkt de gemiddelde Balkanaccordionist op straat in Amsterdam ook een Parizeer. Maar wat maakt het ook uit? Precies. Niets. Laat daar de geleerden maar over discussiëren. Ciocharlia rocks.

TITEL
The Deep Dig

INHOUD

**BRAZILIË
KRUISPUNTEN
SAMPLES**

AUTEUR

Horst Timmers /

dj. mps PILOT

BEELD

COVERS

Zuco 103

Whaa

(Capitola Discs/Cosmo/Conax)

Hooggespannen verwachtingen, gek, maf, eigenwijs, 'Duele le le' met Dani Macaco zeurt al het hele weekend in ons hoofd en brengt ons tot waanzin. Dit is te meeslepend, er zit zo'n kriebel in de opname die me nu al een nostalgisch gevoel geeft. Dan komt Zuco 103 weer uit de bus met een *Brazil*-klassiker waarbij je Lilian Vieira zou willen ontvoeren en haar alleen voor jezelf op een eiland wilt houden. Het titelnummer 'Whaa' lijkt uit een gekkenhuis weggelopen. Zoumana Diarra (op Kora) en Mineshu (Ethiopië) doen ook mee. Fijn. Ik ben trots Amsterdammer te zijn.

Various Artists

Funk Carioca

(MCA/BMG/Cosmo/Conax)

Wederom is er na 'Favela Booty Beats' een album uit met lekker anarchistische breakbeatnummers uit de *favela's* van Rio. Rebelde DIY-electro, in het Portugees gescandeerd (en af en toe gezongen) met grappige, gekke samples en overbied. De samples zijn van onder andere Front 242, The Eurythmics, blazersorkesten en dierentuinopnames. Het geheel is aan elkaar gemist door ene DJ Tetine, getooid met een gigantische pruike (in die koptelefoon dan?). Het geheel stamt van verschillende artiesten en schud je heupen gedurende een uur. Als electro-dj's dit ontdekken en durven te draaien, zouden ze nog wel eens wat *flavour* aan hun menig slaapperwakkend stoere sets kunnen toevoegen.

Various Artists

Brazilian Beats vol. 6

(MCA/BMG/Cosmo/Conax)

Waarom zou je een verzamelaar kopen, zijnde no. 6? Dat ruikt naar verschromling. Maar als je dit album met het eerste vergelijk, merk je dat het label alleen maar de diepte in gaat. Op de eerste uitgaven stond een paar dancejacks die meteen in de eerste de best Jhonny/Anita-discototheek konden worden gedraaid. Aflevering zes opent met een track die voor grotevets uit gesmacle autooters bestaat. Leuk voor echte geluidsfreaks - én het swingt ook nog. De andere tracks zijn oudere onbekende Braziliaanse tracks, aangevuld met een nieuwe drum&basstrack van Seu Jorge, een track van Marcello 2D en Arakutaba (met een lekkere club-batucada). Verder vind je ook Black Alien, met echt lekker zomere laidback. Brasiltriprap.